

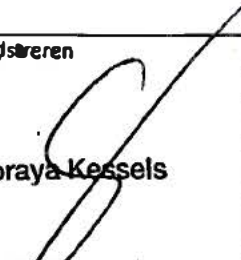
Arrestnummer
C / 8 / 2017
Repertoriumnummer
2017 / 19
Datum van uitspraak
4 januari 2017
Rolnummer
2016/CO/494
Notienummer parket-generaal
2016/PGA/2227 2016/VJ11/522

Urbemissie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twalfde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
10 JAN. 2017
Niet te registreren
 Soraya Kessels

COVER 01-00000735599-0001-0013-01-01-1

2016/PGA/2227 – 2016/VJ11/522

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,
bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest,
met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 19 bus 22,
eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Eva Lewyllle loco mr. Pieter Van Assche,
beiden advocaat bij de balie van Gent

tegen

1.
gepensioneerde,
geboren te | op |
wonende te | Nazareth, |

beklaagde

2.
huisvrouw,
geboren te | op |
wonende te | Nazareth, |

beklaagde

belde beklagden vertegenwoordigd door mr. Pieter Delmoitle loco
mr. Sven Bouliart, beiden advocaat bij de balie van Gent

1. Ten laste gelegde feiten

Op het perceel gelegen te :

in eigendom toebehorende aan : , geboren te | op
en : , geboren te | op
, beiden wonende te : Nazareth,

Om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SW)

De eerste en de tweede

A.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999), de bij artikel 99 §1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van Aalter verleend op 21.02.2005 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk:

meer bepaald:

1. de uitdrukkelijke voorwaarde van de stedenbouwkundige vergunning dd. 21.02.2005: "het bijgebouw krijgt enkel en alleen een gebruik als residentieel bijgebouw. Elke andere functie of gebruik kan niet worden aanvaard en betekent een bouwoverschrijding. De voorgelegde bouwplannen dienen strikt worden nageleefd" (OK 1 stuk 15) niet te hebben in acht genomen. De constructie werd immers ab initio als woning opgericht en ingedeeld. Het woningbijgebouw werd bovendien fysiek

Meer bepaald:

het bouwen van diverse aanhorigheden zoals een hondenkennel en tuinhuis op betonnen vloerplaat en omliggende verhardingen bij het woningbouwgebouw.

te : in de periode van 08.09.2008 (OK 1 stuk 21 en stuk 59-60: bijzondere bepalingen huurcontract) tot 22.06.2009 (datum vaststellingen)

Deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

C.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing

meer bepaald:

1. de eerste en de tweede

- a) in strijd met het stakingsbevel dd. 06.08.2010 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij beslissing van 12.08.2010 het woningbouwgebouw verder te hebben verhuurd aan derde beklagde (OK 1 - stuk 211).
- b) in strijd met het stakingsbevel dd. 09.12.2010 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij beslissing van 16.12.2010 het woningbouwgebouw verder te hebben verhuurd aan derde beklagde (OK 4).

te : in de periode van 09.12.2010 tot 28.02.2011 (OK 2 stuk 23)

2. ...

vermogensvoordelen

De eerste en de tweede

De eerste en de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 18.130 EUR, zijnde elk 9.065 EUR.

zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven waarbij de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (art. 42, 3° Sw.)

Berekening:

Verhuur van 16.01.2008 (OK 1 stuk 52) tot 28.02.2011 (OK 2 stuk 24) aan 750 EUR/maand

Zijnde:

A. Januari 2008 (1/2 maand / OK1 - stuk 53): 370 EUR

B. Februari 2009 tot en met februari 2011: 24 maand: 17.760 EUR

overgeschreven te Gent 2de kantoor der hypotheken op 5 augustus 2013

68-T-05/08/2013-10064

en ambtshalve ingeschreven

kosten: 84,53 euro

(get) J. Grillet

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen door de rechtbank van eerste aanleg van Gent, kamer 21d, op 10 december 2013 werd onder meer als volgt beslist:

...

...

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring van 14.060 euro;

...

↓

...

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring van 14.060 euro;

...

2.2.

Tegen voormeld vonnis d.d. 10 december 2013 werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 december 2013 door de beklaagden en
: tegen al de beschikkingen
- op 23 december 2013 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen de beklaagden
en : tegen al de beschikkingen.

2.3.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep Gent, kamer 10, op 30 april 2015 werd onder meer als volgt beslist:

...

verklaart verbeurd te last van de beklaagde : een bedrag van € 7.500,

verklaart verbeurd te last van de beklaagde : een bedrag van € 7.500,

...

2.4.

Tegen voormeld arrest d.d. 30 april 2015 werd beroep in cassatie ingesteld:

- op 15 mei 2015 door de beklaagden _____ en _____
tegen al de beschikkingen hen betreffende, behoudens de vrijspraak voor de
tenlasteleggingen C.1.a. en C.1.b.

2.5.

Bij het arrest, gewezen door het Hof van Cassatie op 7 juni 2016 werd onder meer als volgt
beslist:

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het lastens de eiser 1 en de eiser 2 telkens een
bedrag van 7.500 euro verbeurd verklaart.

...

Verwerpt de cassatieberoepen voor het overige.

...

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

...

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 30 november 2016.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,

- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Over de rechtsmacht van dit hof na de verbreking van het arrest van het hof van beroep Gent van 30 april 2015 door het Hof van Cassatie

1. Het Hof van Cassatie heeft in het dictum van zijn arrest van 7 juni 2016 duidelijk bepaald dat het bestreden arrest van het hof van beroep Gent van 30 april 2015 vernietigd werd *“in zoverre het lastens de eiser 1 en de eiser 2 telkens een bedrag van 7.500 euro verbeurd verklaart.”* Voor het overige werden de cassatieberoepen van de beklaagden verworpen.

2. Desalniettemin werpen de beklaagden in conclusie op dat, gelet op deze partiële cassatie, de rechtsmacht van dit hof zich eveneens zou uitstrekken tot de volledige wegens de betrokken tenlasteleggingen uitgesproken bestraffing en dus in onderhavige zaak ook tot de gevorderde hoofdstraffen. Eveneens zou deze partiële cassatie tot gevolg hebben dat dit hof nog rechtsmacht zou hebben om te oordelen over de beslissingen over de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, aangezien deze beslissingen voortvloeien uit de gecasseerde beslissing op de tegen de beklaagden op hoofdberoep ingestelde strafvordering.

Zij steunen zich voor deze stelling ten onrechte op een cassatiearrest van 8 februari 2000, P.971697.N. In dit cassatiearrest overwoog het Hof van Cassatie dat de onwettigheid van een als straf opgelegd verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig zich uitstrekt tot de hele wegens de tenlastelegging uitgesproken bestraffing en dat de enkele onwettigheid van de straf of van de motivering ervan evenwel de wettigheid van de schuldigverklaring niet aantast, tenzij de onwettigheid van de motivering van de straf ook de schuldigverklaring betreft.

In het dictum van dit cassatiearrest van 8 februari 2000 werd echter het alsdan bestreden vonnis vernietigd *“in zoverre het, rechtdoende over de strafvordering, ten laste van eiser wegens de te lastlegging A straf uitspreekt”*.

Met andere woorden, het Hof van Cassatie had in die zaak op grond van de aangehaalde overweging partieel verbroken wat de in die zaak uitgesproken straf betreft, maar op dat punt ook volledig verbroken.

Dit is niet wat gebeurd is in onderhavige zaak. Het Hof van Cassatie heeft in het arrest van 7 juni 2016 het arrest van het hof van beroep Gent van 30 april 2015 partieel verbroken, maar duidelijk afgebakend tot de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring en niet tot de gehele bestraffing. Het dictum van het Hof van Cassatie is op dat punt ondubbelzinnig en voor geen andere interpretatie vatbaar. Dit hof is gehouden door het dictum van het Hof van Cassatie en zijn rechtsmacht is ook beperkt tot de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring.

Dezelfde redenering gaat op voor wat de herstellvordering betreft, waarover het hof volgens de beklagden nog rechtsmacht zou hebben om te oordelen. Het duidelijk afgebakende dictum van het Hof van Cassatie in zijn arrest van 7 juni 2016 laat zulke interpretatie niet toe en de door de beklagden aangehaalde cassatierechtspraak noopt niet tot een andere conclusie. De door beklagden aangehaalde voorbeelden betreffen integendeel zaken waarin het Hof van Cassatie de beslissing over de strafvordering nietig verklaarde. In dergelijk geval, maar ook enkel in dergelijk geval, heeft deze vernietiging inderdaad de vernietiging tot gevolg van de beslissing over de herstellvordering omdat er dan een nauw verband bestaat tussen beide beslissingen. Dit is een andere situatie dan in onderhavige zaak en het arrest van het Hof van Cassatie van 7 juni 2016. Het hof merkt tenslotte nog op dat het cassatiemiddel dat beklagden insteiden tegen de beslissing over de herstellvordering in het bestreden arrest van het hof van beroep Gent door het Hof van Cassatie in zijn arrest van 7 juni 2016 werd verworpen. Het zou derhalve ook onlogisch zijn dat dit hof opnieuw zou moeten oordelen over deze herstellvordering.

Samengevat is het hof van oordeel dat het ingevolge het arrest van het Hof van Cassatie van 7 juni 2016 en het daarin bepaalde duidelijk afgebakende dictum enkel nog rechtsmacht heeft om te oordelen over de bijzondere verbeurdverklaring, aangezien het bestreden arrest van het hof van beroep Gent van 30 april 2015 enkel op dit punt werd vernietigd.

4.2. Over de bijzondere verbeurdverklaring

Het hof is van oordeel dat de door het Openbaar Ministerie gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen *in casu* niet kan worden opgelegd, zij het

om andere redenen dan diegene die verder in conclusie door beklaagden worden ontwikkeld.

Er dient immers vastgesteld dat de bijzondere verbeurdverklaring wordt gevorderd van de huurinkomsten die beklaagden zouden hebben genoten in de periode van 16 januari 2008 tot 28 februari 2011.

Deze vordering entte zich derhalve duidelijk op het verhuren van het niet-vergunde bijgebouw. Dit maakte (deels) het voorwerp uit van de tenlasteleggingen C.1.a) en C.1.b) (waarin aan de beklaagden werd verweten in strijd met de opgelegde stakingsbevelen het woningbijgebouw verder te hebben verhuurd aan).

Beklaagden werden echter definitief ontslagen van rechtsvervolging voor deze tenlasteleggingen in het arrest van het hof van beroep te Gent van 30 april 2015. Op grond van die tenlasteleggingen kan dus onmogelijk een bijzondere verbeurdverklaring worden opgelegd.

De vanaf 16 januari 2008 geïnde huurgelden kunnen ook niet worden beschouwd als rechtstreekse vermogensvoordelen van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.5. en B. die in het arrest van het hof van beroep Gent van 30 april 2015 wel bewezen werden verklaard ten aanzien van de beklaagden. Dit volgt uit volgende vaststellingen:

- De incriminatieperiode van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.5. eindigt op 17 december 2007, dit is de datum waarop de huurovereenkomst tussen beklaagden en werd afgesloten. Dit toont aan dat de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.5. betrekking hebben op de stedenbouwkundige oprichtingsmisdrijven, maar expliciet niet op de verdere verhuring van het woningbijgebouw.
- De incriminatieperiode van de tenlastelegging B. loopt van 8 september 2008 tot 22 juni 2009, maar heeft enkel betrekking op het bouwen van diverse aanhorigheden zoals een hondenkennel en tuinhuis op betonnen vloerplaat en omliggende verhardingen bij het woningbijgebouw. De geïnde huurgelden voor het woningbijgebouw kunnen daarom ook niet worden beschouwd als rechtstreekse vermogensvoordelen van dit specifieke misdrijf.

Onder deze omstandigheden moet de vordering tot bijzondere verbeurdverklaring van het Openbaar Ministerie worden afgewezen.

PAGE 01-00000735599-0011-0013-01-01-4

De andere door beklagden in conclusie opgeworpen middelen met betrekking tot de bijzondere verbeurdverklaring (in verband met de schending van de redelijke termijn, niet opleggen facultatieve straf, uitstel van de tenuitvoerlegging en matiging van het bedrag van de verbeurdverklaring) kunnen niet tot een andere conclusie leiden en worden daarom ook niet verder beantwoord.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 435 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de verwijzing door het Hof van Cassatie, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Stelt vast dat de rechtsmacht van het hof Ingevolge het arrest van het Hof van Cassatie van 7 juni 2016 beperkt is tot de beoordeling van de door het Openbaar Ministerie gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen en zich niet uitstrekt tot de bij het arrest van 30 april 2015 van het hof van beroep Gent aan de beklagden opgelegde hoofdstraffen, noch tot de beschikking van dat arrest over de herstellvordering;

Wijst de vordering tot bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen van het Openbaar Ministerie af;

Laat de kosten van deze procedure na het arrest van het Hof van Cassatie ten laste van de Staat.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

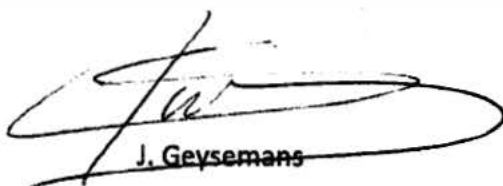
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 4 januari 2017

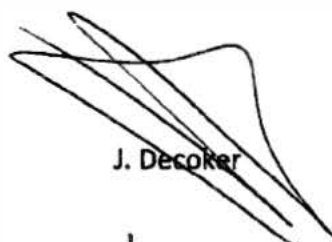
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

In aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

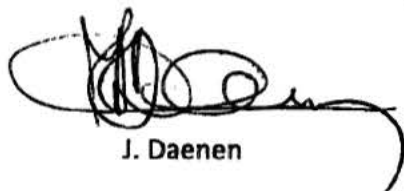
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

